

Ajánló

A régi könyvek és a digitális technika együttélése

Napjaim nagy részét a számítógép előtt, elektronikus dokumentumok között töltöm, de azért a régi könyvek mindig nosztalgiával töltönek el. Ha nagy ritkán alkalmam nyílik közelről látni egy ősi kódexet, borzongással tölt el a gondolat, hogy egy darabka múlttal kerülhetek érintkezésbe, még ha csak jelképesen is. Aki átélte hasonlót, érti, mire gondolok. Nagyra értékelem, hogy az új technológiák – ha nagy kihívást jelentenek is a könyvtáraknak – lehetővé teszik, hogy közelebb kerüljenek az olvasókhoz ezek a felbecsülhetetlen értékek.

A könyvtárakban adatbázisokat építünk, megnyitjuk őket az internet nyilvánosságának, lehetővé téve, hogy e kincsek hozzáférhetőek legyenek. Bizonyára azok a látogatók is, akik csak találmra szörfözgetnek az interneten, rátalálnak olyan dokumentumokra, amelyeknek a létezéséről fogalmuk sem volt. A modern technológiának köszönhetően a képernyőn megjeleníthető számtalan olyan kézirat, régi nyomtatvány, amelynek a valóságban a közelébe sem férhetünk, mivel nagyon kevés példányuk létezik, és ezek fokozottan védettek. Értékük felbecsülhetetlen, számbavételük pedig kötelességünk.

Éppen ilyen feladatokat kíván ellátni a *Magyar Országos Közös Katalógus* égisze alatt megvalósuló *MOKKA-R*, vagy más néven a régi könyves *MOKKA*, valamint hasonló környezetben nyílik lehetőség a muzeális dokumentumok törvény által előírt bejelentési kötelezettségének teljesítésére is. A „mi újság a *MOKKA* háza táján?” című sorozat ezúttal **Keveházi Katalin** cikkével jelentkezik, amelyből mindent megtudhatunk a régi könyves közös katalógus jelenéről és jövőjéről. Megbizonyosodhatunk arról, milyen igaz az a gondolat, hogy „a cél határozza meg az eszközt”, hiszen a szerző megismertet minket a döntések hátterével is, ami mások számára is tanulságos lehet.

Az „Adattármustra” rovat is *régi könyves* témával foglalkozik. **Ternai Zita** a „Digitális Klasszika. A 18–19. századi magyar irodalom adatbázisa” szolgáltatást veszi szemügyre kíméletlen alapossággal. **Körös Kata** a „Bibliotheca Eruditionis”-t választotta elemzése tárgyának, míg **Drótos László** az „Országos Széchényi Könyvtár adatbázisai”-t. Mindhárom elemzés szakszerű alapossággal tárja fel az erőnyeket és a hibákat.

Marton János az élettudományok terén megjelent tudományos cikkek számosságának és idézettségének kölcsönhatásáról fogalmaz meg érdekes gondolatokat egy vizsgálat alapján.

